

[Ragnhild Andersen.]

lignet med andre ydelser i dette land. Edvard Brandes udtalte overfor kritikere af forslaget om sygekasser følgende — jeg beder om den højtærede formands tilladelse til et citat —:

„Det var et bidrag af 6 kr. pr. medlem højest, og der er 130 000 medlemmer i sygekasserne her i landet, og selvom vi nu også sætte, at antallet efter den tid, hvorfra vi have statistikken, er steget, hvad der er muligt, skønt for resten det ærede medlem for Københavns 9de valgkreds (Hørdum) har nægtet det, ville det dog næppe blive over 1 million, og at den danske statskasse ikke i øjeblikket skulle have råd til at sikre befolkningen i sygdomstilfælde ved hjælp af 1 million, undrer det mig, ærligt talt, at det ærede medlem vil påstå. Thi kunne vi give 20—30 millioner ud om året til at sikre vort forsvar, som det ærede medlem mener, må vi vel også kunne afse 1 million til dette øjemed (*Afbrydelse af Falkenstjerne*). Et æret medlem ved siden af mig siger, at gendarmer alene koste dette, og en ombytning af gendarmer og sygekasser ville, i alt fald for de fleste mennesker her i landet, anses for et ret fordelagtigt bytte.“

Ja, ærede medlemmer, jeg vil mene, at det måtte anses for fordelagtigt bytte, hvis vi f. eks. undlod at gennemføre den 18 måneders tjenestetid, hvis vi sparede de mange — ikke gendarmer, men soldater, og derved skaffede midlerne til at sikre os en ordentlig sygekasselovgivning her i landet. Det er, med de gamle pionerers ord, mit svar på, hvor pengene skal komme fra til at sikre en betryggende sociallovgivning her i Danmark.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg skal kun gøre nogle enkelte bemærkninger, idet jeg har grund til at takke alle ordførerne for den interesse, der er vist det fremsatte lovforslag. Det af komministerne stillede forslag må jeg afvise.

Jeg skal gøre nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Mørk, som fremhævede

to områder, der interesserede med henblik på sygekasselovgivningen. Det ene var dagpengeforsikringen — et spørgsmål, der ofte har været diskuteret indenfor sygekasserne. Jeg skal ikke fordybe mig i en længere drøftelse af dette spørgsmål, men blot sige, at jeg har indtryk af, at sygekassernes ansvarlige ledelse er overordentlig ængstelig for problemet om en obligatorisk dagpengeforsikring eller i hvert fald har stor respekt for det — og hvis dette problem skulle løses på en virkelig effektiv måde, måtte der jo blive tale om en obligatorisk dagpengeforsikring. Jeg kan ikke bestemt angive, hvilket udgiftstal man i så fald ville nå til, men en obligatorisk dagpengeforsikring ville komme til at koste mange, mange millioner kroner, hvis den skulle gennemføres indenfor de anerkendte sygekasser.

Det andet spørgsmål, det ærede medlem fremhævede — og oven i købet udtalte ønske om at få drøftet i det kommende udvalg —, var medicinspørgsmålet. Jeg vil herom sige, at jeg følger dette spørgsmål med stor interesse. Jeg har ikke den opfattelse, at problemet medicinydelse er faldet i fast leje indenfor sygekasserne efter den nyordning, der på dette område er gennemført, så jeg stiller mig foreløbig afventende med henblik på en eventuel mindre kvote fra statens side på medicinydelse til sygekasserne. Jeg mener, man må afvente, hvorledes det hele falder tilrette.

Jeg takker for den velvillige indstilling overfor lovforslaget, og jeg håber på en hurtig og velvillig behandling i det kommende udvalg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Mørk: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslagene henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.